

Ojczyzna czeka! Spiesz zatem z subskrypcją Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej

GAZETA GDAŃSKA

10
FEN.

Nr. 100

Sobota-Niedziela, 29-30 kwietnia 1939

Rok XLVIII

Leszeków
Wytworzone samodzielnie
z czystej owczej wełny

w firmie
Witold Gorzewiewski
DOM TOWAROWY - SP. Z O.O. TORUŃ

RB

Mamy jedną odpowiedź: Nie damy! Hitler żąda Gdańska oraz autostrady i linii kolejowej przez Pomorze

Wypowiedzenie paktu o nieagresji z Polską i układu morskiego z Wielką Brytanią

Podajemy poniżej treść naszego południowego wydania, które wydaliśmy wczoraj w związku z mową Hitlera:

BERLIN, 28. 4. Dziś o godz. 12-tej

Hitler w mowie przed Reichstagiem przemówienie, które stanowi odpowiedź na znane propozycje prezydenta Roosevelta.

z Anglią. Fakt ten uważa za ten pakt za nieistniejący. Wobec tego dla Polski pozostała ostatnia okazja do porozumienia z Niemcami.

Wobec tego dla Polski pozostała ostatnia okazja do porozumienia z Niemcami.

Cele polityki Rzeszy

Kancelerz Hitler na wstępie zdefiniował cele polityki zagranicznej Rzeszy, którymi są: zjednoczenie wszystkich Niemców w jednym państwie i zabezpieczenie niemieckiemu narodowi odpowiedniej przestrzeni życiowej, historycznie i gospodarczo uzasadnionej.

Traktat Wersalski — według słów Hitlera — był dziełem obłądnych „dyktatorów demokratycznych”, (demokratischer Friedensdiktatoren). Wszystkie jego postanowienia zmierzają do zadania krzywdy narodowi niemieckiemu. Zrabowano Niemcom ziemię (?!), nałożono haracz w postaci odszkodowań, nakreślono granice,

które urągały wszelkiemu rozsądkowi.

My nie jesteśmy przeciwnikami pokoju — mówił Hitler, ale chcemy, by ten pokój był pokojem rozsądku i sprawiedliwości. I dlatego wypowiedziałem wojnę traktatowi wersalskiemu.

Po omówieniu „anschlusu” Austrii, Hitler poświęcił niemal godzinę swego przemówienia aneksji Czech.

Monachium było tylko połowicznym załatwieniem zagadnienia. Czechy pozostały jako ognisko niepokoju w sercu Europy.

— Musieliśmy — mówił dosłownie Hitler — zniszczyć tę bazę bombowców (diesen „Bombenabfuhrplatz”).

Czego żądał Hitler od Polski?

Przedstawiając z kolei aneksję Kłajpedy, Hitler przeszedł do omówienia stosunków polsko-niemieckich.

Kancelerz oświadczył, że i tutaj twórcy traktatu wersalskiego uczynili wszystko, by dwa narody poróżnić. Mówca chciał wszystkie sporne kwestie, istniejące jeszcze między obu narodami, załatwić drogą dwustronnego porozumienia. Uznając w zasadzie prawo dostępu Polski do morza, zaproponował rządowi polskiemu następujące rozwiązanie:

- 1) powrót Gdańska do Rzeszy jako wolnego miasta;
- 2) autostrada i linia kolejowa z Rzeszy do Prus Wschodnich przez terytorium Pomorza. Te linie ko-

munikacyjne miały by mieć charakter eksterytorialny.

W zamian za to Rzesza zaoferowałaby Polsce pakt o nieagresji na przeciąg 25 lat i gwarancję rzeczywistej niezawisłości Słowacji.

Na tę jedyną propozycję rząd polski odpowiedział zarządzeniem częściowej mobilizacji. Równocześnie Polska, ulegając sugestiom „podżrzący wojennych”, zawarła znany pakt

Streszczenie mowy Hitlera

według oficjalnego komunikatu

Kancelerz Hitler na wstępie nie zwykle ostrym zaatakował twórców Traktatu Wersalskiego, nazywając ich między innymi „demokratycznymi dyktatorami pokoju” (demokratische Friedensdiktatoren).

„Demokratyczni dyktatorzy pokoju”

„Demokratyczni dyktatorzy pokoju przez układ wersalski do gruntu zniszczyli gospodarkę światową — oświadczył Hitler. Ich bezrozumne rozdarcie narodów i krajów doprowadziło do zrujnowania ustalonej w ciągu wieków gospodarczej wspólnoty produkcji i handlu i doprowadziło tym samym do przymusowych prądów samowystarczalności i tym samym do zniszczenia dotychczasowego powszechnego gospodarstwa światowego”.

Nie pozostawiałem nigdy żadnej wątpliwości, że rewizja Traktatu Wersalskiego musi być przeprowadzona.

Pod adresem Francji

Powrót okręgu Saary do Rzeszy usunął wszystkie zagadnienia terytorialne między Francją a Niemcami. Uważałem to zawsze jako ubolewania godne, że francuscy mężowie stanu moje stanowisko uznawali za zupełnie zrozumiałe. Dziś tak sprawy te nie stoją. Jeśli dziś jest napięcie, to Niemcy nie są za to odpowiedzialni, lecz odpowiedzialność ta spada na międzynarodowe elementy, które planowo napięcie to wywołały.

Sprawa Czechosłowacji

Przechodząc do omówienia zagadnienia Czech i Moraw kancelerz stwierdza że po wywędrowaniu niemieckich plemion z dzisiejszych obszarów czesko-morawskich wcisnął się na ten obszar i to pomiędzy jeszcze pozostające tutaj 4 miliony Niemców, obcy

słowiański lud. Następnie obszar życiowy tego ludu został w formie podkowy otoczony przez ludność niemiecką.

Gospodarzo na długą metę samodzielne istnienie tych krajów było do pomyslenia tylko w związku z narodem niemieckim i jego gospodarką. W tysiącletniej wspólnotocie kultura narodu czeskiego była w swej istocie ukształtowana przez wpływy niemieckie.

Zachodnia Europa w swym własnym interesie stworzyła to sztuczne państwo cze-

JURATA

7773

HOTEL
RESTAURACJA

LIDO

OTWARCIE SEZONU 29 KWIETNIA.

chosłowackie. I te właśnie interesy spowodowały stałe popieranie tego państwa również i pod względem finansowym z jedną tylko myślą: stworzenia potężnie uzbrojonego bastionu przeciwko Rzeszy który mógł by się stać również bazą lotniczą o dużej wartości.

Możliwość pokojowego rozwiązania sprawy czechosłowackiej nie odpowiadała podlegaczom demokracji. Oni nienawidzą nas, Niemców, i najchętniej chcieliby nas zniszczyć. Lecz czymże są dla nich także Czesi? Środkiem do celu. Ich zdaniem, istniały wówczas dla Niemców tylko dwie możliwości: albo przyjęcie czeskiej mobilizacji i poniesienie przez to haniebną porażki,

(Ciąg dalszy na str. 2)

Z ostatniej chwili

Jak przyjęła Polska i zagranica mowę Hitlera

PARYŻ. Teraz wiemy co znaczą wszystkie deklaracje i zapewnienia kancelerza Niemiec. Jesteśmy spokojni. Czekaemy!!

LONDYN. Odpowiedzią naszą jest — powszechna służba wojskowa.

WARSZAWA odpowiedziała spokojnie i stanowczo: Nasze stanowisko jest niezmiennie.

DKW

Modele 1939 r.

już są na składzie

Dr. Ralf Jahnz Gdynia, ul. Świętojańska 120 tel. 35-60

PROSZY BLASK

DLACZEGO PROSZKI BLASK SĄ LEPSZE?

dlatego, że dzięki specjalnej metodzie rozpylania sprężonym powietrzem są łatwo rozprowadzalne, objętościowe, miękkie i sykie.

CHEMICZNA FABRYKA
JAN KAJEWSKI
DAWN. BLASK

PRZEGLĄD PRASY

Wada wzroku

„Express Poranny” charakteryzując politykę Niemiec w stosunku do Polski, pisze trafnie, że te błędy zdają się być wynikiem wady wzroku:

I dlatego przeoczyli tak wiele. Nie zorientowali się w sile narodu polskiego, w naszym cięższym gatunkowym. Nie docenili naszej wyobraźni historyczno - politycznej, sprawiającej, że naród polski ma poczucie swej wielkiej misji w świecie, że jest i będzie mocarstwem o najwyższym stopniu odpowie-

dzialności wobec siebie i świata. Nie dostrzegli na czas, że Europa zrozumiała już naszą rolę i widzi w nas ostoję ładu, organizacji i twórczości na swych wschodnich rubieżach. Przeoczyli istotną odmienną naszą psychikę od psychiki różnych innych partnerów, nie przyjęli za pewnik, że honor jest nam droższy, niż dobra materialne.

Oczywiście, nie należy wyłączać możliwości, że Niemcy rozumieją ten błąd. Jeśli dotąd nie odczuwali potrzeby skorzystania z pomocy optyka, dziś nie stoi już nic na przeszkodzie, aby odzyskali trafne spojrzenie na rzeczywistość. A nie przynosi to nigdy ujmy, przeciwnie, jest to raczej chwalebne.

Na tę wadę wzroku Niemiec w stosunku do Polski z przyjaciół Kanclerza Hitlera pierwszy zwrócił uwagę wódz faszystów Mussolini, który mu doradza podobno odpreżenie z Polską.

Angielska para królewska rojedzie do Kanady pod ochroną okrętów wojennych

LONDYN. Premier Chamberlain oświadczył w Izbie Gmin, że zdecydowano się na zatrzymanie na wodach terytorialnych pancernika „Repulse” na którym angielska para królewska miała odbyć podróż do Kanady.

Premier nadmienil, że wydane zostały zarządzenia przygotowawcze do podróży królewskiej na pokładzie transatlantyka „Empress of Australia”, który eskortować będą okręty wojenne.

PAPIEROSY

Już są w sprzedaży

Papierosy Dames-filtr są zaopatrzone w filtr z ligniny, który łagodząc dym podnosi znakomicie smak i ... papierosów

nawet z drowszą
jest kawa z przyprawą Karo Franek
W KOSTKACH

Wielka Brytania uczyniła pierwszy krok na drodze wprowadzenia obowiązku wojskowego już w czasie pokojowym.

Zapowiedź premiera Chamberlaina w Izbie Gmin stanowi niewątpliwie przełom w historii nie tylko wojskowej W. Brytanii. Szef rządu brytyjskiego zapowiedział wniesienie ustawy, na mocy której wszyscy mężczyźni w wieku lat od 20 do 21 będą obowiązywać do półrocznej służby wojskowej.

Gdy w ciągu XIX stulecia państwa europejskie przyjęły jako zasadę organizacji sił zbrojnych obowiązek powszechnej służby wojskowej — W. Brytania utrzymała swoją odmienną metodę formowania wojska, a mianowicie werbunek ochotniczy. Nikt nie był zobowiązany do służby, kto się nie zaciągnął dobrowolnie.

Tylko w trakcie wojny światowej, Anglia przejściowo wprowadziła obowiązkową służbę. Natychmiast jednak po zakończeniu wojny wróciła do starego systemu werbunkowego.

Obecnie po raz pierwszy w historii angielskiej w okresie pokojowym zostaje wprowadzona ustawowo obowiązkowa służba.

Długo ważyły się w Anglii losy tego systemu rekrutacji wojsk, na który obecnie W. Brytania częściowo wkracza.

Obstawanie przy metodzie ochotniczo-werbunkowej, mimo że — jak Chamberlain w Izbie Gmin stwierdził — „zasada przymusowej służby wojskowej stała się prawem obowiązującym na kontynencie Europy”, było możliwe dla państwa o tak olbrzymich bogactwach, jak W. Brytania, państwa o wyjątkowym przez długie stulecia położeniu geograficznym: państwa „wyspiarzy”. Rodziły się tam i umierały pokolenia w dumnym poczuciu „splendid isolation” Anglii, w świadomości, że wielka flota dostatecznie chroni przed „kontynentem”. I dopiero najnowsze zdobycze techniki wojennej, dopiero opanowanie powietrza przez rozwój lotnictwa, dopiero groźba nalołów i bomb niszczycielskich, groź-

Angielska decyzja

ba wojny „chemicznej i bakteriologicznej”, uczyniła wyłom w tej postawie, jaką Anglia zajmowała w odróżnieniu od państw europejskiego kontynentu w zasadniczej kwestii organizacji siły zbrojnej.

Pod wpływem też tej tradycji wielkowiekowej urabiała się w Anglii inna psychika obywatela w stosunku do wojska i służby w nim. A wraz z tą psychiką inne też — niż w krajach kontynentalnych — nurtowały prądy, jeśli chodzi o sprawy wojskowe, ludzi uprawiających politykę. Parlamentaryzm angielski był sprzężony stale z ideą mocarstwa morskiego; potrzeba armii lądowej — stałej, z powszechnego powołania powstającej, obowiązkowej, stwarzającej rezerwy, powołującej do koszar co pewien czas na ćwiczenia — stała na dalszym planie i nie była uważana za konieczność państwową.

Oczywiście ta tradycja i to psychiczne nastawienie musiało pod naporem przemian w technice nowoczesnej wojskowości ulec rewizji. Jednak dotychczas podświadomie działa. I stąd te trudności, jakie ma rząd angielski w przyjęciu zasady obowiązkowej służby, stąd ten opór w różnych środowiskach i partiach politycznych, opór grający tak wyraźną rolę w brytyjskim systemie politycznym, stąd to zwlekanie z decyzją od dłuższego już czasu. I stąd wreszcie połowiczność, cechująca bezsprzecznie ostatnie zarządzenie. Boć przecie projekt ustawy o „rezerwach dla sił zbrojnych”, wprowadzający 6-miesięczną służbę obowiązkową dla jednego rocznika, jest niewątpliwie tylko połowicznym rozwiązaniem kwestii, jest dopiero wejściem na drogę, wiodącą do uznania w całej rozciągłości metody powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Bo tylko pełne wcielenie w życie metody obowiązkowej służby daje możliwości dysponowania całą siłą społeczeństwa, wszystkimi rezerwami, w nim znajdującymi się. Tylko w ten sposób staje się możliwe to, co

obecnie czytamy wciąż, że takie a takie państwo powołało pod broń tyle a tyle roczników, lub, że suma rozporządzalnych rezerw w innym państwie obejmuje tyle a tyle milionów ludzi.

Na tle rozwoju kwestii upowszechnienia w Anglii służby wojskowej i uczynienia jej obowiązkiem a nie ochotniczą funkcją obywatelską — tym bardziej uwidaczniają się te wspaniałe założenia, na których my oparliśmy naszą siłę zbrojną.

Daleko nam od zasobów, jakimi rozporządza Anglia. Jesteśmy w stosunku do niej — powiedzmy szczerze — biedakami... Dziś już po 20 latach niepodległości pałemy się ku górze w rozwoju gospodarczym i wychodzimy z „prymitywu”, w którym nas pozostawiła rabunkowa gospodarka zaborców w stuleciu niewoli. Ale — mimo to — z jaką energią, ofiarnością, zapałem, zabraliśmy się do stworzenia własnej siły zbrojnej, skoro tylko zaświtała wolność! Józef Piłsudski, gdy podjął walkę o granice wskrzeszonej Polski, postawił na — człowieka, zdawał sobie sprawę z siły, tkwiącej w — ludziach. I zwyciężył! Mimo pustki w kasie państwowej, mimo braku sprzętu wojennego, mimo zniszczenia kraju, przez który przeciągały przez cztery lata armie zaborcze, mimo wysadzanych mostów, popalonych dworców kolejowych, unieruchomionych fabryk mimo wywiezionych przez zaborców surowców, mimo bojkotu w dopuszczeniu do Polski broni i amunicji stosowanego przez różnych sasiadów...

Bo myśmy nie poszli na linię połowicznych, prowizorycznych urządzeń w organizacji siły zbrojnej — lecz od razu zrozumielśmy wagę własnej siły, konieczność takiej organizacji naszych rezerw, by z odpowiedzialnością szybkością stawały w potrzebie.

I myśmy to zrozumieli już wtedy, gdy zdawało się, że „status quo” Europy bronią foliały paktów i umów piętrzące się w archiwach kancelarii dyplomatycznych...

O czym się mówi:

(s) Prasa warszawska domosi interesujące szczegóły o bratanku kanclerza Hitlera, który wypowiedział wojnę swemu stryjowi.

Wilijam Patryk Hitler przybył niedawno do Stanów Zjednoczonych. Pod przybranym nazwiskiem Carter Stevens, bratanek kanclerza Trzeciej Rzeszy wygłasza w różnych miastach Ameryki płomienne mowy przeciw zaborczej polityce swego stryja.

Bardzo pięknie, ale po co ta wstydlivość w ukrywaniu swego nazwiska? O ile by to wszystko było bardziej interesujące, gdyby Hitler wystąpił contra Hitler.

Inaczej ze Stalinem. Ten kazał sobie wyszukać sobowtóra i dwaj Stalinowcy żyją ze sobą w najlepszej komitywie.

Oryginalny Stalin jest tak zachwycający uprzejmy względem swego sobowtóra Stalina, że ten drugi musi zawsze być pierwszy: pierwszy jedzie autem, pierwszy kosztuje potrawy, pierwszy udaje się na przechadzkę i t. d.

Tu dwaj Stalinowie są jak bracia Sjamscy. Los dyktatorów nie jest godny zażdrości.

W CIERPIENIACH REUMATYCZNYCH, artretycznych, podagrze i nerwobólach stosuje się tabletki Togal. Togal uśmierza ból.

Togal

Polski Związek Zachodni
pracuje nad rozwojem wszystkich sił polskich na Zachodzie

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

M. KRENSKI

Sp. z o. o.

GDYNIA, ul. Gdańska 15 - Tel. 2630 i 2731

ODDZIAŁY:
ORŁOWO - ul. Limbora 33 tel. 9119
TCZEW
GRUDZIĄDZ
TORUŃ
CHOJNICE

TARTAKI I STOLARNIE

GDYNIA
STAROGARD
RYIEL 7720
KLONOWO
WIERZCHUCIN

Fabryki Papy Smołowcowej i bitumicznej,
 wyrobów smołowcowych i cementowych.
 Bydgoszcz, ul. Gdańska 14 - tel. 3306 i 3361
 Gdynia 6, ul. Pogórska - tel. 9691

polecają
 ze swych składów, tartaków, stolarni, wzgl. fabryk
wszelkie materiały budowlane
 w zakres budownictwa wchodzące

„BANAN-IMPORT”

Sp. z ogr. odo.
GDYNIA
 Starowiejska 7 tel. 21-72

Dojrzwalnia bananów. — Łuszczarnia pestek morelowych.

Import wszelkich owoców południowych i eksport produktów rolnych i leśnych

Dźwięk naszych wypróbowanych fortepianów i pianin, to dźwięk o najczystszym brzmieniu, to dźwięk wzniecający natchnienie i zapal zarówno u nauczyciela jak i u ucznia!

B. Sommerfeld, Sp. z o. o.

BYDGOSZCZ, ul. Śniadeckich Nr 2

Największa fabryka pianin i fortepianów w Polsce!

NISKIE CENY! DOGODNE WARUNKI!

Wystawiamy na Targach Poznańskich, hala 7 i prosimy o zwiedzenie stoiska!

ZŁOTO-SREBRO-BRYLANTY-ZEGARY-ZEGARKI

Platery-Kryształy-Obrączki Ślubne
 poleca po cenach konkurencyjnych znana, od 1914 bez przerwy istniejąca firma fachowa 2153

Jan Malaskowski Toruń, Rynek Staromiejski nr. 2.
 Kredyt na asygnaty

Materiały

które nam przynosi Moda-Wiosna!

JEDWABIE Crepe Matt . . . zł 2.60
 Marocain des. . . zł 2.90

VISTRY w nadzw. barwnych deseniach
 zł 1.20, 1.60, 1.85

MUŚLINY bawełniane . . . zł 0.60
 płótna lniane, batysty.

WEŁNY białe, na płaszcze i narzutki,
 wełny z lnem na gorące lato.

MATERIAŁY na kostiumy i ubrania
 oryg. białskie, angielskie, samodzielnia „Lossesków”

Witold Korzeniowski

TORUŃ SP. Z. O. O.

PRZETARG NA NAPRAWĘ MOSTÓW.

Dyrekcja Okr. Kolei Państwowych w Toruniu rozpisuje przetarg publiczny na naprawę mostów w obrębie Oddziałów Drogowych Bydgoszcz i Toruń.

Formularze przetargowe, tj. ślepy kosztorys i warunki składania ofert otrzymać można bezpłatnie, zaś przy przesłaniu pocztą za opłatą 0,50 zł w Dyr. Kolei Państw. w Toruniu, pokój 420, gdzie również można przejrzeć plany, warunki ogólne wykonywania robót i otrzymać można informację. W sprawie obejrzenia miejsca robót należy zgłaszać się do Oddziałów Drogowych w Bydgoszczy i w Toruniu. Oferty sporządzone na oryginalnych z Dyrekcji otrzymanych formularzach i zgodnie z warunkami składania ofert, zaopatrzone napisem „Oferta do przetargu na dzień 8 maja na wykonanie napraw mostów” winny być składane do skrzynki ofertowej w westybularnym gmachu D. O. K. P. lub przesłane pocztą do dnia 8 maja, godz. 9.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 8 maja, godz. 10 w sali konferencyjnej D. O. K. P. w Toruniu. Do oferty musi być dołączony kwit lub dowód na wpłacenie do Kasy Dyrekcyjnej wadium w wysokości 5 proc. oferowanej kwoty. Weksli solo (bez żyra) nie przyjmuje się jako wadium. Oferta obowiązuje Firmę pod rygorem utraty wadium przez przeciąg 6 (sześciu) tygodni. Terminy wykonania robót określone są w kosztorysach przetargowych. Oferty nie uwzględnione pozostaną bez odpowiedzi, zaś wadia zwrócone firmom. Dyrekcja zastrzega sobie wyraźnie zupełnie dowolny wybór oferenta bez względu na wysokość oferty, oraz możliwość unieważnienia przetargu bez podania powodów.

11233 Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych.

90-100 ZŁOTYCH MIESIĘCZNIE MOŻNA ŁATWO ZAROBICI!

Należy tylko zaopatrzyć się w naszej firmie w książkę „DOMOWY FABRYKANT”, która zawiera setki różnych przepisów i praktycznych wskazówek do domowego wyrobu artykułów pierwszej potrzeby.

Po zapoznaniu się z tą książką (podręcznikiem) każdy będzie w stanie bez specjalnych umiejętności samodzielnie, bez żadnych specjalnych przyrządów i maszyn, a zwykłym domowym sposobem przyrządzać:

Mydło toaletowe, mydło do prania, mydło i pastę do obuwia, proszek do potu, kosmetykę, jak krem do twarzy, puder, różne pomadki, środek na piegi, lakier do paznokci, farbę do włosów, perfumy, wodę kolońską, szampon do mycia głowy oraz: ognie sztuczne, rakiety, kit, klej i wiele, wiele innych powszechnych artykułów codziennego użytku.

Cena tej książki wraz z przesyłką wynosi 3,95 zł. płatne przy odbiorze. 13128

Nie zaniedbuj okazji i napisz do nas zaraz!
 Adres: Wyd. „Select”. Warszawa, Komitetowa 1.

Reklama dźwięgnią handlu

Km. III. 286/39 11239

Przetarg.

2. maja 1939 r. o godz. 12-tej sprzedają przy ul. Łaziennej 15 przetargiem przymusowym za gotówkę kredens i bufet orzechowy nowoczesny.

Dup loki.

Komornik Sądu Grodzkiego

Km. 245/39, 176/39 11230

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Na podstawie art. 602. k. p. c. podaję do publicznej wiadomości, że dnia 1. maja 1939 r. o godz. 11.00, w Mieście odędzie się 1-sza licytacja ruchomości należących do Józefa Bieleckiego, składających się z 1 fortepianu fv E. A. Albert, oszacowanych na łączną sumę zł. 100, gr. — o godz. 10.30, w Cichem odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości należących do Leona Trendowicza składających się z 1 wózka na resorach brązowych jednoosobowego, 1 wiówek marki „Perfekt”, 1 watai, 4 ul, 1 magli i 1 bilarda, oszacowanych na łączną sumę zł. 600. gr.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.
 Nowe-Miasto Lubawskie, dnia 27 IV. 1939 r.
 (—) Ligman. — Komornik.

Nr 2-BR/39 2949

Zarząd Gminy w Bobrowie, powiatu brodnickiego, województwa pomorskiego ogłasza

Konkurs

na stanowisko pomocnika sekretarza gminnego z poborami w/gumowy. Podana z własnoręcznego piśmym życiorysem i odpisami świadectw, poświadczaniem obywatelstwem oraz świadctwem zdrowia należy wnieść w terminie do dnia 15 maja br. Pośada do objęcia od zaraz.

Sekretarz gminy: Wójt gminy:
 (—) Józef Maczkowski. (—) Jan Wójcicki.

Zlec. 890/IX 11238
 Wojewódzki Urząd Rozjemczy w Toruniu 69/75/38.

ORZECZENIE

Wojewódzki Urząd Rozjemczy do spraw majątkowych postępowanie w sprawie rozjemczej w Toruniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 kwietnia 1939 r. na podstawie art. 75, ust. 7 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. X. 34 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6/36 poz. 59).

Orzeka:

Przedłuża się czasokres wyznaczony orzeczeniem Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego w Toruniu z dnia 7. IX. 38 r., którym otwarcie zostało postępowanie w sprawie rozjemczej w Toruniu, Emilii, Marii i Urszuli Zielińskich, współwłasności nieruchomości ziemskiej w Łącznie, pow. I. pno, i to o datazie czterech miesięcy, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, celem powzięcia uchwały w sprawie zawarcia układu z wierzytelcami i to pod rygorem wazszenia postępowania likwidacyjnego.

(—) Szurłowicz
 Przewodniczący
 Wojewódzkiego Urzędu Rozjemczego w Toruniu.

ŚLADEM EMIGRANTA POLSKIEGO

W daleki świat na „Batorym”, „Pułaskim” i „Warszawie”

Gdynia - kwiecień

Motto:

„A choćbyś poszedł na świata krawędzie,
Obszedł narody co przeróżną mową
Do siebie gwarzą — to napotkasz
wszędzie

Naszego chłopca —
NASZE POLSKIE SŁOWO“.

**I. Wśród tych, co może
nie wrócić...**

Dzień jest słoneczny, ciepły, prawdzi-

gląda na polski las, na nasz piękny pejzaż,
na złocisty piasek, i na to niebo, którego
błękit na zawsze pozostaje w żrenicach
polskiego chłopca. Tutaj szumi mu jeszcze
w koronach sosen wiatr, co przyleciał aż
gdzieś hen spod Sącza, Suchej, spod Magó-
ry czy Berezowicy i zzeptem chłopu jeno
zrozumiałym śpiewa:

„Czy ci nie żal
odchodzić od stron ojczystych“.

Dziś właśnie opuszcza Polskę ponad 1.000
ludzi. Jadą za ocean, do obu Ameryk. Jadą
do Stanów, Brazylii, Argentyny i Para-

Badanie lekarskie emigrantek i ich dzieci,
udających się do Południowej Ameryki.

wie wiosenny. Przed mknącym samochodem ukazują się wzgórza Gdyni - Grabówka. Za nami wielki tuman kurzu, który wiatr znosi ku morzu. Skręcamy na lewo, potem samochód pnie się po łagodnej wyniosłości i za chwilę znajdujemy się w kotlinie, otoczonej zewsząd niewielkimi jakby górami, pokrytymi gęstym lasem sosnowym. Z porwanych zbczy sypie się ku dołowi złocisty piasek, przybierający w słońcu kolor bursztynu. Nad tym wszystkim niebo, rozwiesiło swój błękitny płaszcz, przetykany tu i tam strzępiastymi chmurkami, wróżącymi długotrwałą pogodę.

W środku kotliny, rozsiadły się szare gmachy Obozu Emigracyjnego, ostatniego etapu polskiego emigranta na ojczystej ziemi.

Tutaj po raz może ostatni emigrant spo-

gawaju. Do Paragwaju jedzie nawet dość liczna grupka. Chłopki z okolic Sarn, z Wileńszczyzny i t. d.

Przed głównym gmachem stoją autobusy Obozu Emigracyjnego. Wożą tak emigrantów do portu już od samego rana.

Od jutra zacznie się dla nich nieznane i tęsknota, ta straszna tęsknota, co z dnia na dzień bardziej szarpie i dopieka na wnętrzu, jak gorącym żelazem. Ta tęsknota, co wiąże polskiego emigranta z Macierzą nierozzerwalnymi węzłami i każe mu tworzyć „Drugą Polskę” wszędzie tam, gdzie się znajduje. Mimowoli w umyśle powstaje u każdego coraz bardziej dręczące pytanie: „Dlaczego nie mamy własnych kolonii”? Czy długo jeszcze będziemy bogacić inne narody siłą mięśni naszego wychodźcy?

II. Od kolejowego przedziału do kabiny statku

Idźmy teraz za emigrantem od chwili, gdy wysiada z wagonu trzeciej klasy i dostaje się pod opiekę władz Obozu Emigracyjnego. Tu w wielkiej hali oddaje rzeczy, pieniądze, drobiazgi. W jadalni czeka na niego smaczny posiłek. Po należnym wypoczynku, kąpiel i dezynfekcja ubrań. W specjalnych aparatach odkaża się wszystko. Czysty, odziany w białinę i szlafroki Obozu, emigrant po zbadaniu przez lekarza, teraz dopiero ma prawo przejść do drugiej części budynku, w którym aż jaśniejnie od czystości.

Ogoleni, wyczesani, w śnieżnie białej białinie emigranci idą do sypialni, by spędzić ostatnią noc na ojczystej ziemi.

W Obozie panuje rygor i solidne przestrzeganie regulaminu. Wykroczenia są tu niesłychaną rzadkością, a jeśli zdarzają się jakieś drobne incydenty, to spowodowane są przez ludzi z zewnątrz. Porządek musi być choćby dlatego, że taką masę ludzi tworzy przeróżny element i pod względem kulturowym i wyznaniowym.

Specjalną opieką otaczane są tu matki i ich dzieci. Starsi chłopcy przydzieleni są do grupy męskiej.

Właśnie zaczepiam jednego z nich, zjeżdżającego beztrąsko po poręczy schodów.

— A kawaler dokąd jedzie?
— At... tak z góry na dół...
— Nie o to pytam... Do jakiego kraju?
— Do Paragwaju...
— A kawaler wie gdzie to jest?
— Wiadomo...
— No to może mi kawaler powie?
— To daleko, daleko za morzem w Ameryce.
— No i co tam będziesz robić?
— Tak z ojcem na roli i z matką i starszą siostrą na gospodarce, na własną.
— A skąd wy?
— A spod Sarn, nas dużo stamtąd.
— I nie boisz się tak daleko jechać?
— Ja nie, ale siostra i matka to już trochę dzieć chlipią i chlipią i boją się tego morza i tego Paragwaju, że to tam podobno strasznie gorąco i febra i że trzeba długo, długo pracować żeby móc kiedyś do pol-

Emigranci sadwią się w autobusie, który za chwilę ruszy ku portowi.

skich stron wrócić. A Maryśka to najwięcej płacze.

— Co za Maryśka?
— A no siostra, Pardonówna.
— A czemuż to?
— Bo swojego chłopaka zostawia. Mie-li się pobrać, a tak to Bóg wie kiedy.
— No to szczęść Wam Boże, wszystko się jakoż ułoży.

Sprzed gmachu zabierano nową partię ludzi. Całą paragwajską grupę. Obok poznanego przed chwilą chłopca stała czerstwa, zdrowa kobieta i... Maryśka. Obie miały istotnie zaczerwienione oczy. Podeszedłem bliżej.

Państwowe Zakłady Inżynierii

Produkują:

Samochody:

osobowe
ciężarowe do różnych celów

Silniki przemysłowe

Armaturę

Odlowny:

żeliwne
stalowe
z metali półszlachetnych

Motocykle:

pojemności
200 cm 600 cm

Wystawiają
i informują

Pawilon I., Stoisko 119

— To nie będziemy razem, mówi matka?

— A nie, tatuś będą w innej sypialce, a my w innej. Kobiety osobno i chłopcy osobno, ale przecie w czasie obiadu i w dzień to zawsze będziemy razem...

Wszyscy znaleźli się już w autobusie. Bagaże ostemplowane, wyklejone znaczkami, numerkami i adresami ruszyły przodem. Siadłem i ja z paragwajską grupą.

W 15 minut później autobus zatrzymał się przed Dworcem Morskim.

III. W daleki świat

Już jesteśmy na statku. Schodzimy w dół, ku kabinom, w których przez szereg długich dni zamieszka rodzina Pazdroniów. Trochę to ciasno i duszno, ale czysto. Wszystko lśni bielą olejnej farby i świeżej pościeli.

Na twarzach emigrantów maluje się napięcie, zaciekawienie, zdumienie, przestroch, onieśmienie, smutek lub rezygnacja.

Najwięcej dręczy ich ten nieznan, a tajemniczy dla nich Paragwaj. Coś im tam mówili, objaśniali, ale właściwie, to każdy gadał co innego.

Stany Zjednoczone, Brazylija, Argentyna, to pojęcia skrytylizowane już u polskiego chłopca, ale Paragwaj?... Ktoś zanucił złośliwie:

„W Paragwaju
Jest jak w raju,
Ciepło bardzo,
Robić nie trza,
Manna leci —
Wprost z powietrza“.

Być może, że w „Paragwaju jest jak w ra-

ju” — ale w najcięższym raju zawsze będzie smutno, gdy Ojczyzna daleko...

Teraz gdy piszę te słowa, rodzina Pazdroniów wjeżdża już daleko... daleko od ojczystych wybrzeży. Nie upłynie dużo czasu, gdy wraz z modlitwą codzienną na wargach ich zawisną słowa:

„Choć i tutaj szumią zboża —
Pieśń o chlebie i o znoju,
Choć i tutaj ranna zorza —
Wstaje w swym złocistym stroju.
Nie tak w Polsce szumi zboże —
I nie takie wstają zorze“.

Zdzisław Karr—Jaworski

SS „Pułaski” odbija od brzegu ku portom Południowej Ameryki.

SILA PRYZYWCZAJENIA.
Córka jubilera otrzymała od narzeczonego zaręczynowy pierścień...

Dawajmy żebrakom tylko bony Jest to najskuteczniejsza walka z żebractwem

Przy tak licznych napływie proszących należałoby zapobiedz wszelkim nadużyciom, przede wszystkim wypowiedzieć walkę zawodowemu żebractwu i włóczęgostwu. Mimo ustawy zabraniającej proszenia o jałmużnę w miejscach publicznych oraz proszenia po domach, nasze miasta i wioski zbyt często jeszcze są nawiedzane przez żebraków. Jest rzeczą stwierdzoną, że większa część ofiar, udzielanych przez społeczeństwo tego rodzaju ludziom, idzie na cele niewłaściwe, nie mające nic wspólnego z koniecznymi środkami do życia. Dzieje się to dlatego, ponieważ społeczeństwo chce pozbyć się szybko natrętnego żebraka i bezkrytycznie wciska w dłoń proszącego wsparcie w postaci pieniędzy. Jeżeli się da kawałek chleba, można go przeważnie odnaleźć na schodach domu, co świadczy, że żebracy polują na wsparcie gotówkowe.

Komitet do Walki z Żebractwem w Tczewie energicznie zabrał się do walki z żebractwem i włóczęgostwem, zaprowadzając bony dobroczynne, którymi obdarza się żebraków. Drugim środkiem zwalczania żebractwa są tabliczki, zabraniające żebrakom wstęp do domu.

Rozróżniamy dwa typy żebraków, a mianowicie: ubogich z konieczności, którzy nie mają żadnego źródła dochodu, a wskutek niezdolności do pracy muszą szukać wsparcia po domach prywatnych oraz tzw. zawodowych żebraków, ludzi fizycznie zdrowych, czujących jednak wstędo do pracy. Są to typowi włóczędzy, zarabiający na chleb codzienny przez wyludzenie grosza.

Jak wspomnieliśmy wyżej, większa część ofiar, która wpływa do kieszeni żebraków i włóczęgów, zużywana zostaje niewłaściwie, np. na pijaństwo i t. p. Komitet do Walki z Żebractwem prosi przeto całe miejscowe społeczeństwo o nabywanie bloczków żebraczy, za które z poręki Komitetu istotnie biedni otrzymują pożywienie, odcież, węgiel itd. Kto zaś chce uniknąć nachodzenia mieszkania niechaj zgłosi się po tabliczkę jałmużniczą do Komitetu Walki z Żebractwem w Tczewie przy ul. Hallera 11 w godz. od 11 do 13-tej. Dobrowolne ofiary prosimy wpłacać na konto Komitetu w Miejskiej Komunalnej Kasie Oszczędności nr 375

Każdy wie co robić z pieniędzmi, byle je tylko miał

Za każdym razem, gdy ktoś wygra na loterii, zwłaszcza pokaźną sumę, pytają się go wszyscy w okóło:

— Co pan lub pani zrobi z tymi pieniędzmi?

Odpowiedź jest prawie zawsze jednoznaczna:

— Jeszcze nie wiem.

Ta nieświadomość jest oczywiście zupełnie zrozumiała u każdego, na kogo zmiana jego dotychczasowych warunków materialnych spadła nagle. Sposób, w jaki należy ulokować wygrane pieniądze, jest problemem zbyt ważnym, by go można rozstrzygnąć bez głębszego namysłu.

Prawda, że w rozmaitych okolicznościach życia zastanawiamy się nie raz, co byśmy zrobili, gdyby się nam udało zdobyć większą gotówkę. Nasuwają się nam wówczas rozmaite projekty, które w wyobraźni na-

szej zapewnić nam mają świetną przyszłość i raz na zawsze pozabawić trosk i kłopotów.

Oczywiście, że pieniądze same przez się nie dają szczęścia, szczęście jest w nas samych. Ale pieniądze potrafią dać nam za to możliwość takiego urzędzenia życia własnego i najbliższych, byśmy byli jak najmniej narażeni na przeciwności losu. Najważniejszą więc rzeczą jest mieć pieniądze, a sposób należytego ulokowania ich zawsze się znajduje. I dlatego należy korzystać z każdej nadarzającej się sposobności uczciwego sposobu zdobycia gotówki by móc nią rozporządzać w każdej chwili.

Los Loterii Klasowej może się stać właśnie źródłem takiej sposobności. Pamiętajmy więc o nabyciu go, a może już w najbliższe ciągnięcie przyniesie nam pomyslny wyniki. (K)

O współpracę słuchaczy przy układaniu programów radiowych

Podobno każdy naród ma taki sejm na jaki zasługuje — taki teatr, taką literaturę i... oczywiście taki program radiowy.

Nad ułożeniem programu pracuje legion ludzi dobrej woli. Do pracy rolnika podobny jest ich trud nieustanny. Zimą myśli się o lecie. Latem — gdy nastrój „beztroski i wypoczynku“ łagodną falą płynie z głośników — oni — zakonspirowany legion — układają program na zimę: nauka — społeczność — Ojczyzny sprawy — piękno — rozrywka — muzyka... wszystko musi być — wszystko trochę inaczej niż lat ubiegłych. Nowych form do niezmiennych warunków treści szukają.

Wielka praca, nieustanny wysiłek myśli, trud poszukiwania.

Ci dla których to wszystko się dzieje —

tak zwani — „drodzy słuchacze“ byłiby naprawdę jeszcze drożsi, gdyby mieli zawsze w pobliżu odbiornika pióro i papier.

List do Rozgłośni — to prosta sprawa. Wystarczy napisać „jest godzina — taka a taka, ...słucham... Myślę, że... itd: itd:

List do Rozgłośni — to ważna sprawa. Bywa czasem taki — z tysiąca jeden — list twórczy, mogący zwrócić fale eteru na nowe szlaki piękna. Bywa czasem myśl głęboka, społeczna — która przeorze niejedną górę — ożywi i podniesie poziom.

Bywają i inne listy, — które są „piosenką starą jak świat“ — jak skrzywienie drzwi nienaoliwionych — jak...

Mniejsza o to. — Wszystkie listy są potrzebne i cenne.

Latająca szkoła

W angielskim lotnictwie zastosowano nowe metody nauki pilotażu. W związku z tym, szkoły lotnicze wyposażono w wielkie samoloty, w których instruktor pilotażu, w czasie lotu może przeprowadzać lekcje poglądowe wobec kilkunastu uczniów.

Sądziła, że ubranko dziecka jest białe...

...dopóki nie porównała go z wypraną w Radionie bluzka przyjaciółki!

Długo noszona, często prana była ta bluzka, a jednak lśniła idealną białością. Jak szare wydają się przy niej majteczki dziecka. Tak, jest tylko jedna prawdziwa białość — białość radionowa. Bo Radion usuwa z bielizny brud całkowicie: niezliczone pęcherzyki tlenu wytwarzające się podczas gotowania bielizny w Radionie przenikają bieliznę na wskroś. Dzięki temu brud znika bez śladu

RADION

pierze wszystko!

Do namoczenia Proszek Schichta

RUCH WYDAWNICZY

„Czy jest Bóg“

(Nie wierzę w to, czego księża nauczają...) — Wydawnictwo Mariańskiego Instytutu Różańcowego w Toruniu str. 48. Cena 50 groszy.

Frazes bezbożników: „Wiara to opium dla prostego ludu“ — znajduje coraz to szerszy posłuch... Broszura „Czy jest Bóg“ wykazuje w interesującej i przystępnej formie, że również ludzie wielkiej nauki i wybitne jednostki są wierzącymi i uznają wartość i świętość wiary.

Ta świadomość uchroni wielu od zejścia na błędne drogi niewiary. Broszura spełni swój cel zarówno gdy znajdzie się w ręku człowieka wykształconego jak i przeciętnego człowieka.

Herby miast i ziem polskich

Nakładem „Archiwum Heraldycznego“ (Warszawa, Królewska 29, m. 55), pióra A. Chomiczkiego, ukazała się duża i staranna praca p. t. „Herby miast i ziem polskich“.

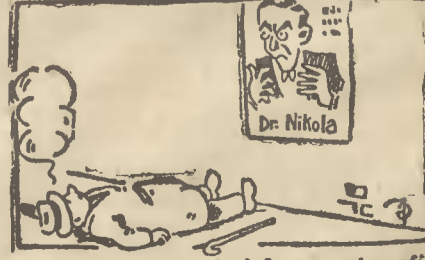
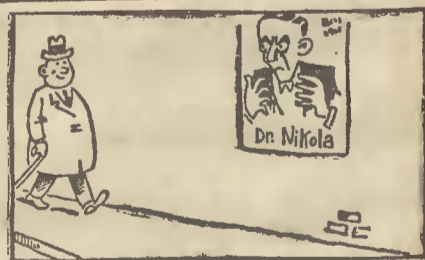
W książce tej zebrane są i opisane herby siedmiuset dwudziestu miast, ziem, biskupstw, księstw i dawnych województw Rzeczypospolitej Polskiej. Książka o charakterze historyczno-heraldycznym jest pierwszą tego rodzaju pracą, skupiającą w sobie herby wszystkich miast i ziem polskich.

BELGIA. (Belgie — Les produits belges d'exportation) — broszura wydana staraniem i kosztem Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Belgii.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu w Belgii wydało piękną broszurę, obrazującą belgijski eksport, aż nadto dobitnie świadczącą o zamożności i stopniu uprzemysłowienia tego kraju. Zdawało by się, że Belgia, mając dużej nadprodukcji, zważywszy nawet wliczywszy już kolonie, nie może stość jej zaludnienia. A tymczasem okazuje się, że eksport belgijski jest wszechstronny, obejmuje bowiem wiele produktów rolnych i hodowlanych, wszelkiego rodzaju przetwory przemysłu spożywczego, surowce metalowe i wytwory ciężkiego

przemysłu, środki lokomocji, broń, wyroby przemysłu tekstylnego i przedziwne cuda, wytworzone w hutach szkła. Dużą pozycję w eksporcie zajmuje również przemysł chemiczny, postawiony w Belgii szczególnie wysoko. To samo należy powiedzieć o wytwarzanych w tym kraju przedmiotach luksusowych: biżuterii (sławne szlifowane brylantów kongijskich w Antwerpii), kryształach, ceramice, cennych koronkach, kosztownych meblach, wyrobach skórzanym oraz precyzyjnym instrumentach muzycznych.

„Belgia“ — wielce pouczająca, artystycznie wprost wykonana broszura, pięknie ilustrowana, o nadzwyczaj ciekawie ujętym tekście (w języku francuskim), przywiedrwała do naszej redakcji za pośrednictwem wicekonsulatu belgijskiego w Toruniu.

Sila spojrzenia fakira działa nawet z afiszem

